

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/118/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214221299
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Podhorcová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4214221299.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Podhorcovej a sudkýň JUDr. Ingrid Doležajovej a JUDr. Marty Polyákovej, v právnej veci žalobcu: AB 2 B. V. so sídlom Amsterdam, registračné číslo 572 79 667, Strawinskylaan 933, Holandské kráľovstvo, zastúpeného Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA, s.r.o., so sídlom Trenčín, 1. mája 173/11, IČO: 47 234 679, proti žalovanej: R. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom V., U. I. XXX, o zaplatenie 1.668,88 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo 4. októbra 2016, č. k. 6C/60/2016-56, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania zrušuje a vec mu v týchto častiach vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.195,69 eura, s 8,5 % ročným úrokom z omeškania od 18. 09. 2013 do zaplatenia, a to všetko v mesačných splátkach po 50 eur, ktoré sú splatné 28. toho ktorého dňa v mesiaci pod stratou výhody splátok počnúc 40. dňom od právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením čo aj len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia a vo zvyšku žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá právo na ich náhradu. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ust. § 52 ods. 1 a 2, § 121 ods. 3 a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“), § 1 ods. 1a 2, § 7 ods. 1, § 9 ods. 1 a 2 a § 11 ods. 1 zák. číslo 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy; ustanoveniami Smernice Rady 93/13/EHS; čl. 38 Charty základných práv Európskej únie; ust. Zmluvy o fungovaní Európskej únie a skutočnosťou, že dňa 12. 06. 2012 žalovaná ako dlžník a právny predchodca žalobcu Obchodná spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s., uzatvorili úverovú zmluvu č. 4206047929, na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanej spotrebiteľský úver v sume 1.590 eur. Žalovaná neplnila svoj záväzok, preto bola právnym predchodcom žalobcu vyzvaná listom zo dňa 29. 08. 2013 k splateniu celého zostatku úveru. Vykonaným dokazovaním zistil, že žalovaná sa zaviazala splatiť úver v 48. mesačných splátkach po 48,33 eura, pričom bola dohodnutá úroková sadzba vo výške 19,68 %, RPMN 21,7 % a priemerná RPMN 21,68 %. Pôvodný veriteľ a žalobca uzavreli dňa 29. 08. 2013 zmluvu o postúpení predmetnej pohľadávky, (ktorú skutočnosť oznámil žalovanej listom zo dňa 31. 10. 2014) a pôvodný veriteľ listom zo dňa 29. 08. 2013 oznámil žalovanej zosplatenie úveru k 15. dňu po odoslaní oznámenia. Súd prvej inštancie právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou posúdil ako spotrebiteľský, v ktorom žalovaná je spotrebiteľom, preto predovšetkým zisťoval, či táto zmluva obsahuje všetky náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z. z. Dodal, že v danom prípade pri formulárovej zmluve žalovaná ako spotrebiteľka sa v porovnaní s pôvodným veriteľom ako dodávateľom ocitla v znevýhodnenom postavení, ktoré ju viedlo k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred veriteľom bez toho, aby mohla ovplyvniť obsah zmluvných podmienok. Konštatoval, že v zmluve nie je uvedená zákonom stanovená obligatórna podstatná náležitosť úverovej zmluvy a to náležitosť podľa §-u 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ktorá náležitosť spotrebiteľskej zmluvy je dôležitá z pohľadu ochrany spotrebiteľa preto, aby ten vedel aká suma z

jeho splátky sa započíta na istinu a aká na úroky prípadne poplatky, aby mohol priebežne pri splácaní svojho dlhu sledovať ako sa znižuje istina jeho dlhu. Mal za to, že absencia tejto náležitosti zmluvy má za následok, že zmluva sa síce považuje za platnú, avšak s prihliadnutím na ust. §-u 11 ods.1 písm. b/ úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Rezultoval, že žalovaná je povinná veriteľovi zaplatiť iba tú sumu, ktorú od neho dostala. Keďže žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 1.590 eur a podľa výpisu čerpania, splátok a úhrad žalovaná doteraz zaplatila 394,31 eura, musí žalobcovi zaplatiť ešte sumu 1.195,69 eura, ktorú jej umožnil splatiť v splátkach majúca za to, že bez povolenia splátok žalovaná ako spotrebiteľka by mohla byť existenčne ohrozená a zároveň zákonné nároky žalobcu takýmito splátkami nebudú nijako ohrozené. Vzhľadom na uvedené, žalobu nad sumu 1.195,69 eura ako nedôvodnú zamietol. Žalobcovi priznal aj uplatnené úroky z omeškania od 18. 09. 2013 vo výške stanovenej v ust. §-u 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z., keďže žalovaná bola nepochybne dňa 18. 09. 2013 v omeškaní s plnením tak, ako to má na mysli ust. §-u 517 ods. 2 OZ. Dodal, že pôvodný veriteľ dal žalovanej lehotu na dobrovoľné zaplatenie dlhu do 15 dní od doručenia výzvy zo dňa 29. 08. 2013. Výrok o trovách konania odôvodnil s poukazom na ust. § 255 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a pri čiastočnom úspechu oboch sporových strán vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v zákonnej lehote odvolaním žalobca a domáhal sa jeho zmeny v vyhoveneí žaloby. Svoje odvolanie odôvodnil odvolacími dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP. Nesúhlasil s právnym názorom súdu prvej inštancie o absencii náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. v predmetnej zmluve, naopak mal za to, že zmluva obsahuje výšku, počet a termíny splátok, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Bol toho názoru, že je v súlade s § 9 ods. 2 písm. l/ cit. zák. uvedenie výšky, počet a termíny splátok istiny úrokov a iných poplatkov spoločne, pretože je v zmluve uvedená výška mesačnej splátky. Uvedené považoval aj za súladné s čl. 10 ods. 2 písm. h/ a i/ smernice 2008/48/ES, ktoré sú pretransformované do ustanovení § 9 ods. 2 písm. l/, k/ a m/ zák. č. 129/2010 Z. z. Uvedené tvrdenie podporil aj odkazom na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 09. 11. 2016 vo veci C-42/15. Za nesprávne považoval aplikovanie ust. § 11 ods. 1 cit. zák. platného a účinného v čase vydania rozhodnutia, a nie platného a účinného v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy s poukazom na ust. § 25a ods. 1 cit. zák. V závere si uplatnil trovy prvoinštančného i odvolacieho konania.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote (§ 362 CSP) a že spĺňa náležitosti § 365 a nasl. CSP preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v naň nadväzujúcom výroku je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

5. V predmetnej veci z obsahu spisu je zrejmé, že dňa 12. 06. 2012 právny predchodca žalobcu Home Credit Slovakia, a.s. a žalovaná uzatvorili Úverovú zmluvu č. 4206047929, na základe ktorej bol poskytnutý žalovanej úver v sume 1.590 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v 48 mesačných splátkach po 48,33 eura. RPMN bola v zmluve dohodnutá vo výške 21,7 %, priemerná RPMN vo výške 21,68 %, ročná úroková sadzba 19,68 % a celková čiastka splatná spotrebiteľom bola stanovená na sumu 2.319,84 eura. Z výpisu čerpania splátok a úhrad bolo zistené, že žalovaná úver čerpala dňa 23. 11. 2012 vo výške 440,19 eura. Z tohto výpisu je tiež zrejmé, že v čase od 23. 12. 2012 do 08. 01. 2015 uhradila právnomu predchodcovi žalobcu celkovo sumu 394,31 eura. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 12. 09. 2012 právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku voči žalovanej na žalobcu. Žalobca oznámil žalovanej postúpenie pohľadávky Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 31. 10. 2014.

6. Podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

7. Podľa § 389 ods. 1 písm. c/ CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

8. Žalobca v podanom odvolaní namieta nesprávne právne posúdenie veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

9. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

10. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Účelom odôvodnenia je predovšetkým doložiť správnosť rozhodnutia; zároveň je aj prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutia. Citované ust. § 220 CSP dáva súdom dostatočný návod na to, aké má byť odôvodnenie rozhodnutia.

11. Vady zakladajúce zmätočnosť súdneho konania, ktoré zavinil súd svojím procesným postupom v rozpore so zákonom, spravidla vždy strane v konaní spôsobujú porušenie jej práva na spravodlivý proces, odnímajú jej možnosť konať pred súdom, pretože jej bránia v realizácii tých procesných práv, ktoré Civilný sporový poriadok priznáva na účelné uplatnenie alebo bránenie práva proti druhej strane v spore. Vydanie zmätočného rozhodnutia bez ďalšieho nemá svoje právne opodstatnenie, a preto je vždy nevyhnuté takéto rozhodnutie zrušiť najmä z hľadiska ústavou garantovaného práva na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie. Pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým strane v konaní znemožní realizáciu jej procesných práv, priznaných jej v civilnom sporovom konaní. O naplnenie tohto odvolacieho dôvodu ide vždy aj vtedy, ak je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, čo má za následok jeho nepresvedčivosť. Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ako súčasť základného práva na súdnu a inú právnu ochranu vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (Nález Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 236/06). Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská.

12. Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Účelom odôvodnenia je predovšetkým doložiť správnosť rozhodnutia; zároveň je aj prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutia. Citované ust. § 220 CSP dáva súdom dostatočný návod na to, aké má byť odôvodnenie rozhodnutia. V prípade, ak súd pri odôvodňovaní rozhodnutia nepostupuje uvedeným spôsobom, ktorý záväzne určuje citované ustanovenie, ide o nedostatky odôvodnenia, ktoré zakladajú vadu nepreskúmateľnosti rozhodnutia.

13. Rozhodujúc o odvolaní žalobcu v tejto veci odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, je nepreskúmateľný a nebol dostatočne zistený skutkový stav. Za nedostatok zásadného vysvetlenia dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu treba predovšetkým považovať absenciu dôvodov vysvetľujúcich právny záver súdu v otázke, od riešenia ktorej bolo rozhodnutie závislé.

14. Z obsahu spisu vyplýva, že medzi právnym predchodcom žalobcu - Home Credit Slovakia a.s., a žalovanou došlo dňa 12. 06. 2012 k uzatvoreniu úverovej zmluvy č. 4206047929, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver vo výške 1.590 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v 48 pravidelných mesačných anuitných splátkach po 48,33 eura, splatných vždy k 15. dňu v mesiaci, počnúc prvou splátkou dňa 12. 07. 2012. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia a.s. (ďalej aj „ÚZP“). Žalovaná dlh neplnila včas a riadne, preto listom zo dňa 29. 08. 2013 právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na predčasné splatenie úveru vo výške 1.688,88 eura do 15 dní od odoslania výzvy.

15. Je nepochybné, že vyššie uvedená úverová zmluva uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, kde žalobca vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaný je spotrebiteľom, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Z uvedeného je zrejmé, že na predmetnú zmluvu je nutné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, ako správne učinil aj súd prvej inštancie.

16. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil na tvrdení, že úver je bezúročný a bez poplatkov, pretože v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona o spotrebiteľských úveroch povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere boli aj výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom zmluva neobsahuje údaj o tom, z čoho pozostáva úverová splátka s tým, že osobitne pri každej jednotlivej splátke malo byť zvlášť uvedené, aká suma predstavuje výšku samotnej splátky, aká suma zo splátky sa započíta na istinu a aká na úroky prípadne poplatky a tak aby mohla priebežne pri splácaní svojho dlhu sledovať ako sa znižuje istina jeho dlhu. Takéto neuvedenie rozčlenenia splátok považoval zároveň za neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, pretože spotrebiteľ od samotného počiatku nevie, koľko má hradiť na istinu a koľko má hradiť na odplatu veriteľa - úroky a poplatky. Odvolací súd sa s týmto právnym záverom prvoinštančného súdu nestotožnil z nasledujúcich dôvodov.

17. Podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 31. 12. 2012 (ďalej aj „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

18. Podľa § 11 ods. 1 písm. a/ Zákona o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom ku dňu 31. 12. 2012) poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ a § 10 ods. 1.

19. Podľa článku 10 ods. 2 písm. h/ a i/ smernice 2008/48/ES zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia a v prípade amortizácie istiny na základe zmluvy o úvere s dobou určitou právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere.

20. Účelom Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovanou bolo prebrať do slovenského práva smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „smernica 2008/48/ES“).

21. Odvolací súd k uvedenej veci poukazuje na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 zo dňa 09. 11. 2016, podľa ktorého článok 10 ods. 2 písm. h/ a i / smernice 2008/48/ES sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu listiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná

na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s čl. 22 ods. 1 Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. Podľa citovaného rozsudku predmetný článok smernice (10 ods. 2 písm. h/) ustanovuje, že zmluva o úvere musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia.

22. Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie dospel k záveru, že úverová zmluva zo dňa 12. 06. 2012 obsahuje všetky obligatórne náležitosti vyžadované ust. § 9 ods. 2, vrátane písm. k/ citovaného zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, teda výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom nebolo povinnosťou veriteľa, vzhľadom na to, že strany si dojednali fixné anuitné splátky, obsahujúce ako splátku istiny, tak i splátku úrokov, špecifikovať v zmluve samostatne údaj o výške, počte a termínoch splátok úrokov, resp. pripájať k zmluve amortizačnú tabuľku, obsahujúcu takýto údaj. S poukazom na uvedené odvolací súd považuje záver súdu prvej inštancie o tom, že úver sa považuje výlučne v dôsledku absencie toho jediného údaju za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a/ Zákona o spotrebiteľských úveroch za nesprávny a nedôvodný.

23. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v súvisiacom výroku o trovách konaníach zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, pričom v ďalšom konaní súd prvej inštancie, rešpektujúc vyššie popísané právne závery, za súčasného zohľadnenia úhrad žalovanou, opätovne vec preskúma, pričom sa bude zaoberať správnosťou a dôvodnosťou žalobcom uplatnených nárokov. V prípade, ak dospeje k záveru, že ide o odôvodnený prípad, môže určiť i dlhšiu lehotu na splatenie dlhu, ako ustanovuje § 232 ods. 3 CSP. Následne svoje rozhodnutie zdôvodní v súlade s ust. § 220 CSP tak, aby v prípade podaného odvolania mohlo byť preskúmané odvolacím súdom.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).